अवश्यायः, शीतो वायुः, [1]शीनं घृतम्, [2]श्यानम्-नः, [3]प्रतिशीनः, [4]अभिशीनः, अभिश्यानः, अवशीनः, अवश्यानः, अभिसंशीनः, अवसंशीनः, [5]श्यामः-श्यामा, श्यामाकः, शिवः, [6]श्येनः, [7]श्येतः, शितिः, इमानि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्ति।

(1761) "श्रकि गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-84. सक. सेट्. आत्म.)

'—सर्पे' इति वोपदेवः। यदुक्तं 'क्षीरस्वामी.....शकि—' इति पुरुषकारे (श्लो. 42); तत् तु क्षीरतरङ्गिण्यां न दृश्यते।

श्रङ्कः-ङ्किका, श्रङ्कः-ङ्किका, शिश्रङ्किषकः-षिका, शाश्रङ्कः-ङ्किका;

श्रङ्किता-त्री, श्रङ्कयिता-त्री, शिश्रङ्किषिता-त्री, शाश्रङ्किता-त्री;

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककङ्कतिवत् (140) ऊह्यानि। ल्यपि [A]आश्रङ्क्य इति।

(1762) "श्रगि गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-151. सक. सेट्. पर.)

श्रङ्गकः-ङ्गिका, श्रङ्गकः-ङ्गिका, शिश्रङ्गिषकः-षिका, शाश्रङ्गकः-ङ्गिका;

---

1. 'द्रवमूर्तिस्पर्शयोः श्यः' (6-1-24) इति द्रवस्य मूर्तौ काठिन्ये च वर्तमानस्य श्यायतेः निष्ठायां परतः सम्प्रसारणम्। 'हलः' (6-4-2) इति दीर्घः। 'श्योऽस्पर्शे' (8-2-47) इति निष्ठानत्वम्। 'शीतो वायुः' इत्यत्र तु स्पर्शार्थकत्वात् न निष्ठानत्वम्।
2. 'श्यानो वृश्चिकः' इत्यत्र द्रवमूर्तिस्पर्शाभ्यामन्यत्र सम्प्रसारणाभावात् 'संयोगादेरातो धातोर्यण्वतः' (8-2-43) इति निष्ठानत्वमिति बोध्यम्।
3. 'प्रतेश्च' (6-1-25) इति प्रतेः परस्य श्यैङो निष्ठायां सम्प्रसारणम्। 'श्योऽस्पर्शे' (8-2-47) इति निष्ठानत्वम्।
4. 'विभाषाऽभ्यवपूर्वस्य' (6-1-26) इति अभि, अव इत्युपसर्गात् परस्य श्यैङः सम्प्रसारणविकल्पः। सम्प्रसारणपक्षे 'श्योऽस्पर्शे' (8-2-47) इति निष्ठानत्वम्। सम्प्रसारणाभावपक्षे 'संयोगादेरातो धातोः—' (8-2-43) इति निष्ठानत्वमिति विशेषः। "—'अभ्यवाभ्याम्' इति वक्तव्ये सति (सूत्रे) पूर्वग्रहणं व्यवहितेऽपि यथा स्यात्–इति; तेन अभिसंशीनः, अवसंशीनः इत्याद्यपि सिद्ध्यति" इति माधवीयधातुवृत्तिः।
5. 'इघुयुधि—' (द. उ. 8-26) इति मक्प्रत्ययः।
6. 'श्यास्त्या—' (द. उ. 5-12) इत्यादिना इनन्प्रत्ययः। श्येनः=गृध्रः।
7. 'श्याभ्याम्—' (द. उ. 6-12) इतीतन्प्रत्यये श्येतः।

A. 'दुःखङ्कमाश्रङ्क्य हरेः पदं जनः प्रश्लङ्कते कुत्र रुजं क्व शङ्कते॥' धा. का. 1-12.